

UZASADNIENIE

W dniu 16 czerwca 2014 roku, wpłynął do Sądu Okręgowego w Łodzi pozew (...) w Ł. (dalej (...) sp. z o.o.), reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. (dalej (...) S.A.), w którym wniosła o:

- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 18.398,81 euro (osiemnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt osiem euro i 81/100) wraz z odsetkami ustawowymi począwszy od dnia 08 maja 2014 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania zasądzonego wyrokiem sądowym od (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz H.Z. (...) Sp. z o.o. w M.,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 919,94 euro (dziewięćset dziewięćnaście euro i 94/100) wraz z odsetkami ustawowymi począwszy od dnia 08 maja 2014 roku do dnia zapłaty tytułem odsetek CMR zasądzonych wyrokiem sądowym od (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz H.Z. (...) Sp. z o.o. w M.,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 1.200,00 euro (jeden tysiąc dwieście euro) wraz z odsetkami ustawowymi począwszy od dnia 08 maja 2012 roku do dnia zapłaty tytułem poniesionych przez powódkę kosztów postępowania odwoławczego zasądzonych wyrokiem sądowym od (...) Sp. z o.o. z/s. w Ł. na rzecz H.Z. (...) Sp. z o.o. w M.,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;
- orzeczenie powyższego nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu powództwa powódka podnosi, że wykonywała transport towarów na zlecenie H.Z. (...) sp. z o.o. Dostarczany przez powódkę towar, został warunkowo przyjęty, ponieważ w ocenie pracownika dokonującego odbioru doszło do niedotrzymania warunków umowy. Uchybienie polegać miało na niewłaściwej temperaturze dostarczonego towaru. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w B. Wschodniej w Holandii, przyznano H.Z. (...) sp. z o.o. odszkodowanie od powódki za szkodę wynikłą w trakcie transportu towaru z Holandii do Polski.

Powódka podejmowała kroki w celu uzyskania od pozwanego zakładu ubezpieczeń odszkodowania, w związku z łączącą ich umową ubezpieczenia transportowego, ale pozwany uznał, że nie zachodzą przesłanki uznania odpowiedzialności (...) S.A. za szkodę stwierdzoną orzeczeniem sądu holenderskiego, a tym samym nie ma podstaw do wypłaty odszkodowania. Powódka podnosi, że działanie (...) S.A. nie ma podstaw prawnych ani faktycznych i ma na celu uniknięcie odpowiedzialności ubezpieczeniowej (pozew k. 3-10).

Zarządzeniem z dnia 5 września 2014 roku, Sąd skierował sprawę do rozpinania w postępowaniu zwykłym, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (zarządzenie k.72).

Pismem z dnia 25 września 2009 roku zakład ubezpieczeń wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa pełnomocnika będącego radcą prawnym wraz z opłatą od pełnomocnictwa.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podnosi, że nie ma podstaw do uznania jego odpowiedzialności i tym samym podstaw do wypłaty żądanego odszkodowania. (pismo procesowe, k.78-80).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie jest okoliczność, czy po stronie pozwanego zakładu ubezpieczeń powstała odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez powoda podczas transportu, czy jednak uznać należy, że pozwany zakład ubezpieczeń takiej odpowiedzialności nie ponosi.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka – (...) w Ł., wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr (...). Przedmiotem jej działalności jest m.in. działalność transportowa (odpis KRS powódki k. 20 – 25)

Pozwany – (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. jest wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr (...). Przedmiotem jego działalności gospodarczej jest wykonywanie czynności z zakresu ubezpieczeń i innych działań bezpośrednio z nią związanych (odpis KRS pozwanej k. 13-19).

Powódka zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, polisa seria (...) nr (...), na okres od 16 lipca 2010 roku do 15 lipca 2011 roku. Określona w polisie, suma gwarancyjna wynosiła 130.000,00 euro (527.865,00 złotych). Ponadto, do umowy ubezpieczenia zwartej przez strony, zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej OC przewoźnika w ruchu międzynarodowym ustalone przez Zarząd (...) S.A. uchwałą nr UZ/142/2010 z dnia 25 marca 2010 roku (treść polisy nr (...) k. 27-28).

Powódka w ramach swojej działalności transportowej, w dniach od 15 do 16 czerwca 2011 roku, wykonywała zlecenie i przewoziła towar z Holandii do Zakładów (...) w C.. Przyjmujący, na miejscu dostawę w Chłodni (...) w C., w imieniu Firmy (...) SA w G., pracownik przyjął ją warunkowo z uwagi na fakt, iż towar nie był przewożony w wymaganych warunkach i istniało niebezpieczeństwo jego popsucia. Zgłoszenia szkody do pozwanego ubezpieczyciela dokonała Firma (...), która wskazała, iż w wyniku awarii agregatu doszło do rozmrożenia przewożonych 21 600 kg mrożonych warzyw /cebuli/. Po otrzymaniu zgłoszenia szkody ubezpieczyciel rozpoczął postępowanie likwidacyjne (list przewozowy CMR, k.37, okoliczności przyznane przez pozwanego w piśmie procesowym pozwanego, k.79).

Przy odbierze towaru został uzupełniony przez pracownika list przewozowy (...), dokonując potwierdzenia wykonania dostawy przez powódkę oraz zawierający uwagę wskazującą na warunkowy odbiór towaru z zastrzeżeniem możliwości zgłoszenia reklamacji z powodu niedotrzymania warunków transportu w zakresie temperatury (list przewozowy nr 3, k.37, raport nieprawidłowej dostawy, k. 151).

Ponadto został podpisany raport incydentu dostawy, zgodnie z treścią którego stwierdzono, że przyczyną niewłaściwej temperatury przy dostawie było nieprawidłowe ustawienie temperatury w naczepie w trakcie transportu przez przewoźnika (raport incydentu dostawy k. 173).

Na podstawie dokumentacji przedstawionych w przedmiotowej sprawie przez H.Z. (...) sp. z o.o. Sąd ustalił, że spółka zlecająca wykonanie transportu powodowi - H.Z. (...) sp. z o.o. skierowała pismem z dnia 21 czerwca 2011 roku do powoda reklamację wraz z prośbą o kontakt w celu uzgodnienia szczegółów rozliczenia szkody (pismo H.Z. (...) sp. z o.o. k.155).

Pismem z dnia 28 lipca 2011 roku, powód zakwestionował roszczenie H.Z. Transport i podniósł, że temperatura przewozu, w jego ocenie, była odpowiednia (pismo k. 158).

Pismem z dnia 29 lipca 2011 roku, H.Z. Transport B.V. podtrzymało swoje roszczenie w zakresie reklamacji dochodzonej z tytułu nieprawidłowego transportu towaru (pismo k. 159).

Zakład ubezpieczeń pismem z dnia 4 października 2011 roku odmówił uznania swojej odpowiedzialności z tytułu wykupionego przez powoda ubezpieczenia oc. W uzasadnieniu zajętego stanowiska wyjaśniono, iż decyzja odmowna została podjęta na podstawie przepisów kodeksu cywilnego oraz postanowień zawartych w OWU OC przewoźnika drogowego ustalonych chwałą nr (...) z dnia 25 marca 2010 r., zgodnie z którymi zakresem odpowiedzialności objęte są wyłącznie przewozy dokonywane przez ubezpieczonego wykonywane na podstawie listu przewozowego wystawionego na ubezpieczonego zgodnie z Konwencją CMR. Ponieważ ze zgromadzonej dokumentacji oraz z uzyskanych wyjaśnień wynikało, że w liście przewozowym (...) sp. z o.o. nie figuruje jako przewoźnik, ponieważ list wskazuje na firmę P.G.L. D. A. 401-403 V. N.. Natomiast umieszczenie ubezpieczonego, jako przewoźnika w liście przewozowym jest konieczną przesłanką powstania po stronie ubezpieczyciela obowiązku wypłaty odszkodowania (pismo (...) S.A. k. 38).

Holenderski Sąd Rejonowy, oddział w 's-H., na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2012 roku, nakazał powodowi uiścić na rzecz H.Z. Transport B.V. z siedzibą w M. kwotę 21.288,93 euro wraz z odsetkami CMR w wysokości 5% kwoty rocznie, liczonymi od dnia 21 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty (kopia wyroku k. 60-62).

W dniu 29 listopada 2012 roku, wpłynęło do (...) S.A. pismo powoda, w którym poinformował pozwanego, o wydaniu przeciwko niemu wyroku przez Holenderski Sąd Rejonowy. Wskazał również, że podstawą wydania wyroku, był wykonywany przez powoda transport towarów, w trakcie którego doszło do szkody, która już została zgłoszona do (...) S.A.. Poinformował również, że planuje wystąpić z apelacją przed sądem holenderskim (akta szkodowe k. 240).

Pismem z dnia 11 grudnia 2012 ubezpieczyciel poinformował powoda o wyrażonego w sprawie stanowiska. Zakład ubezpieczeń, mimo poinformowania go o wydanym wyroku przeciwko powodowi oraz planach wniesienia apelacji, nie uznał swojej odpowiedzialności za szkodę i wezwał do dostarczenia wszelkich dokumentów w sprawie, a w szczególności wykazania jakie kwoty składają się na zasądzone odszkodowanie, które znacznie przewyższa wartość przewożonego towaru 15.283,51 EURO (pismo (...) S.A. akta szkodowe k. 262).

W korespondencji mailowej z dnia 2 stycznia 2013 roku, powód przesłał pozwanemu skan listu przewozowego opatrzonego nr 4, który w polu nr 17 zawierał wskazanie powoda jako przewoźnika, tym samym kwestionując stanowisko pozwanego, co do jego odpowiedzialności (akta szkodowe, k. 265-266).

Wyrokiem z dnia 6 lutego 2014 roku, Sąd Rejonowy, oddział w 's-H. oddalił powództwo w zakresie zasądzenia od (...) sp. z o.o. na rzecz H.Z. Transport B.V. w zakresie pozasądowych kosztów windykacyjnych oraz kosztów ekspertyzy a w pozostałym zakresie utrzymał w mocy wyrok z dnia 8 listopada 2012 roku odnośnie roszczenia głównego (kopia wyroku k. 65).

Pismem z dnia 27 marca 2014 roku powódka wezwała pozwanego zakład ubezpieczeń do zapłaty (wezwanie k.41-44).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie analizy dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i uzupełnionych zeznaniami świadka – J. K. na okoliczność wykonania przez powódkę zlecenia transportowego w dniach 15-16 czerwca 2011 roku, okoliczności związanych z przewozem towaru, sposobu wypełnienia listu przewozowego, zakresu i wartości szkód powstałych w wyniku transportu oraz zeznaniami powoda wykonania przez powódkę zlecenia transportowego w dniach 15-16 czerwca 2011 roku, okoliczności związanych z przewozem towaru, postępowania likwidacyjnego, sposobu wypełnienia listu przewozowego, zakresu i wartości szkód powstałych w wyniku transportu, w imieniu którego w charakterze strony przesłuchany został prezes spółki (...) sp. z o.o. – J. C.. Ustalone na tej podstawie okoliczności sprawy są spójne oraz logiczne, nie wykluczają się oraz przedstawiają okoliczności sprawy w sposób klarowny.

W międzynarodowym liście przewozowym (...), w polu nr 16 widnieje wskazanie, że przewoźnikiem jest inna Firma niż powód, mianowicie firma P.G.L. A. 401-403, (...) G. V., Niderland. W polu nr 17 przeznaczonym do wskazania danych kolejnego przewoźnika, nie ma żadnego wpisu (list przewozowy (...) nr 3, k.37,).

Strony przedkładały do akt różne wersje listu przewozowego, które odróżniały się sposobem wypełnienia rubryki nr 17. Należy zauważyć, że każdy list przewozowy opatrzone jest numerem oraz wskazany jest w nim podmiot dla którego został wydany. List nr 2 zaadresowany jest dla odbiorcy towaru (k. 168), list nr 3 wystawiony został dla przewoźnika (k. 37, akta szkodowe k. 99, w wersji czytelnej) oraz list nr 4, który również jest adresowany do przewoźnika, który jako jedyny zawiera wskazanie powoda, jako dalszego przewoźnika (k. 136).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie. W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w transporcie międzynarodowym. Powód skierował swoje roszczenie przeciwko (...) S.A, ponieważ to z nim miał zawartą umowę ubezpieczenia.

Umowę ubezpieczenia reguluje art. 805 k.c. Zgodnie z treścią § 1 art. 805 k.c. w ramach umowy ubezpieczenia, ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenia w razie przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z § 2 omawianego przepisu świadczenie ubezpieczyciela polegać może w szczególności na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą w skutek przewidzianego w umowie wypadku, a przy ubezpieczeniu osobowym – umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

W przedmiotowej sprawie strony zawarły umowę ubezpieczenia majątkowego, konkretnie umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Regulacja odnosząca się do w/w umowy znajduje się w art. 822 k.c. Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobą trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 2 art. 822 k.c. wskazuje, że jeśli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Podstawą powstania i istnienia odpowiedzialności ubezpieczyciela jest umowa ubezpieczenia zawarta z ubezpieczającym. To właśnie treść umowy wskazuje prawa i obowiązki stron, a także reguluje jakie wypadki ubezpieczeniowe objęte są ochroną wynikającą z umowy. Z treści umowy wynikają przesłanki warunkujące powstanie odpowiedzialności po stronie ubezpieczyciela oraz obowiązki ubezpieczonego gwarantujące skuteczną ochronę. W/ w regulacje mają swoje odzwierciedlenie w ogólnych warunkach ubezpieczenia, które stanowią załącznik do umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Przekładając powyższe rozważania na stan faktyczny w niniejszej sprawie należy wskazać, że strony łączyła ważnie zawarta umowa ubezpieczenia. Ubezpieczyciel podnosząc, brak odpowiedzialności względem powoda uzasadnia swoje stanowisko zapisami umowy ubezpieczenia. Twierdzi, że zakresem odpowiedzialności ubezpieczyciela odszkodowawczej objęte są wyłącznie przewozy dokonywane przez ubezpieczonego i wykonywane na podstawie listu przewozowego wystawionego na ubezpieczonego zgodnie z Konwencją o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) i P. podpisania, sporządzonych w G. z dnia 19 maja 1956 r. (Dz.U. 1962 Nr 49, poz. 238) (dalej: konwencją (...)). Tłumaczy swoje stanowisko, poprzez wskazanie, że wpisanie przewoźnika do listu przewozowego jest konieczną przesłanką powstania po stronie ubezpieczyciela obowiązku wypłaty odszkodowania. Na poparcie swojego stanowiska wskazuje na zapisach ogólnych warunkach ubezpieczenia (dalej OWU) w § 4 pkt 3 oraz § 5.4 OWU (k. 89-91).

Treść § 4 ustanawia słowniczek pojęć użytych w OWU oraz jak należy je interpretować przy analizie postanowień umowy ubezpieczenia. Pkt 3 § 4 definiuje pojęcie listu przewozowego, który w stosunkach między stronami rozumiany ma być jako: dokument wystawiony zgodnie z Konwencją CMR, stanowiący dowód zawarcia umowy przewozu oraz elementy jakie powinien zawierać m.in. wskazanie że obligatoryjnym elementem listu ma być wskazanie danych umożliwiających ustalenie przewoźnika

Zgodnie z § 5.4 zakresem ubezpieczenia objęte są wyłącznie przewozy dokonywane przez ubezpieczonego lub osoby za które ponosi odpowiedzialność wykonały na podstawie listów przewozowych wystawionych na ubezpieczonego zgodnie z Konwencją CMR.

Dlatego też, aby rozstrzygnąć kwestię sporną w niniejszej sprawie, należy pochylić się nad problematyką listu przewozowego, w szczególności odnoszącą się do sposobu jego wydania oraz treści. Konwencja (...) reguluje treści te w artykule 5 i 6.

Art. 5 Konwencji stwierdza, że list przewozowy wystawia się w trzech oryginalnych egzemplarzach, podpisanych przez nadawcę i przez przewoźnika, przy czym podpisy te mogą być wydrukowane lub też zastąpione przez stemple nadawcy i przewoźnika, jeżeli pozwala na to ustawodawstwo kraju, w którym wystawiono list przewozowy.

Pierwszy egzemplarz wręcza się nadawcy, drugi towarzyszy przesyłce, a trzeci zatrzymuje przewoźnik. W ocenie doktryny wszystkie trzy egzemplarze mają charakter egzemplarza oryginalnego. Dlatego też powinny one być wypełnione zgodnie z art. 6 konwencji i zawierać wskazane w nim elementy konieczne jak i dodatkowe. Ponieważ każdy z trzech egzemplarzy jest oryginałem, którym może posługiwać się jego posiadacz wszystkie one powinny być uzupełnione tożsamo. Należy również przypomnieć, że list przewozy jest dowodem zawarcia umowy przewozu i na podstawie jego treści ustala się wszystkie niezbędne informacje dotyczące tego stosunku prawnego (R. Walczak [w:] Międzynarodowy przewóz drogowy towarów, Legalis).

Jak już zostało wspomniane list przewozowy wystawiany jest dla każdej strony umowy przewozu oraz opatrzony jest co do zasady numerem. Egzemplarz nr 1 przeznaczony jest dla nadawcy, egzemplarz nr 2 dla odbierającego, egzemplarz nr 3 dla przewoźnika. W tym kontekście nie można mówić o kopii listu przewozowego, ponieważ każdy z tych egzemplarzy jest oryginałem skierowanym do konkretnej strony umowy przewozu.

W aktach niniejszej sprawy w oryginale znajduje się list przewozowy nr 4, na którym widnieje pieczęć powoda. Ponadto do akt sprawy zostały dołączone kserokopie innych egzemplarzy listu przewozowego oznaczone nr 2 i 3, które już nie zawierają pieczęć powoda. Wskazuje to jednoznacznie, że egzemplarze listu przewozowego w niniejszej sprawie nie zostałyby wystawione jednolicie, o tej samej treści.

O ile uchybienia czy nieścisłości w redakcji listu przewozowego nie mają wpływu na ważność umowy przewozu, o tyle w odniesieniu do innych stosunków zobowiązaniowych związanych z umową przewozu np. ubezpieczeniowych mają już znaczenie.

Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale III CSK 300/08 z dnia 22 maja 2009 roku. W tej sprawie, pozwany zakład ubezpieczeń również wskazywał, że nie powstał po jego stronie obowiązek wypłaty odszkodowania, ponieważ ubezpieczony nie wylegitymował się listem przewozowym w którym występuje w takim charakterze. Sąd Najwyższy stwierdził w uzasadnieniu tego wyroku, że o powstaniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie decyduje zatem wyłącznie powstanie po stronie ubezpieczającego cywilnoprawnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej, lecz wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego. Wypadek ubezpieczeniowy jest zdarzeniem, które strony umowy ubezpieczenia określiły jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń. Swoboda kształtowania stosunku umownego umożliwia ułożenie go w taki sposób, że ochroną ubezpieczeniową będzie objęta tylko odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego powstała przy zachowaniu określonych wymagań dodatkowych. Z uwagi na cel umowy ubezpieczenia, jakim jest zapewnienie ubezpieczającemu rzeczywistej ochrony, konieczne jest, aby umowa lub stanowiące jej część ogólne warunki ubezpieczenia precyzowały, w sposób nie budzący wątpliwości już w chwili zawarcia umowy, jakie zdarzenia są, a jakie już nie są objęte odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.5.2004 r., V CK 481/03, nie publ.).

Niewątpliwie § 4 ogólnych warunków ubezpieczenia, przyjętych przez strony, oznacza granice odpowiedzialności umownej pozwanego wskazując konkretne warunki, które muszą być spełnione, by ochrona ubezpieczeniowa powstała. Jednym z nich, istotnym w rozpatrywanej sprawie, jest wykonywanie przez ubezpieczającego przewozu przesyłki „na podstawie listu przewozowego CMR wystawionego na ubezpieczającego”. Odesłanie do Konwencji CMR zawarte w powyższym postanowieniu umownym dotyczy zatem jedynie kwestii czy list przewozowy został w świetle tej Konwencji wystawiony na powódkę, nie zaś tego, czy powódka była przewoźnikiem w rozumieniu jej przepisów (uchwała Sądu Najwyższego III CSK 300/08 z dnia 22 maja 2009 roku).

Dodatkowo należy również wskazać, że powód rozpoczął dowodzenie okoliczności bycia przewoźnikiem dopiero w momencie, kiedy pozwany zakład ubezpieczeń odmówił mu po raz kolejny wypłaty odszkodowania w 2013 roku mimo

że już w pismach z 2011 roku ubezpieczyciel podnosił, że nie dokona wypłaty odszkodowania z powodu nie wskazania powoda jako przewoźnika.

Co więcej, w trakcie postępowania przed sądem holenderskim powód twierdził, że nie może ponosić odpowiedzialności za szkodę spowodowaną w transporcie, ponieważ nie jest wpisany na liście przewozowym (...) jako przewoźnik. Twierdzenie to pokrywa się z ustaleniami sądu holenderskiego, który wskazuje uzasadnieniu do wyroku z dnia 6 lutego 2014 roku, że (...) sp. z o.o. nie jest wpisany w polu nr 16 jako przewoźnik (widnieje tam inna firma transportowa) oraz że pole nr 17 jest puste. Sąd holenderski podnosi również, że „wskazanie, że niepełne lub nieprawidłowe wypełnienie listu przewozowego CMR również zgodnie prawem polskim może mieć nieprzyjemne konsekwencje i powodować komplikacje w zakresie uzyskania odszkodowania oraz w kwestii dowodowej nie zmienia faktu, iż o treści umowy przewozu nie rozstrzyga zawartość listu przewozowego CMR lecz sama umowa. Art. 4 Konwencji CMR stanowi, iż nieprawidłowe wypełnienie listu przewozowego CMR nie wpływa na treść umowy”(k.64).

Dlatego też ze względu na powyższe, należy stwierdzić że powództwo jest niezasadne i powód nie wykazał, że po stronie ubezpieczyciela występuje odpowiedzialność, a tym samym obowiązek wypłaty odszkodowania.

Rozliczenie o kosztach postępowania w niniejszej sprawie nastąpiło na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zagadnienie kosztów procesu. Zgodnie z treścią § 1 wskazanego artykułu, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądania koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie koszty procesu wyniosły 4.915,00, na które złożyła opłata sądowa.

§ 3 art. 98 k.p.c. dotyczy sytuacji, kiedy strona reprezentowana jest przez adwokata, jak w przypadku niniejszej sprawy, w której obie strony były wsparte przez profesjonalnych pełnomocników. Zgodnie z jego dyspozycją, do niezbędnych kosztów prosu strony reprezentowanej przez adwokata, zalicza się wynagrodzenia, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez Sąd osobistego stawiennictwa przez strony. Kwestia wynagrodzenia pełnomocnika reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1349). § 6 pkt. 6 w/w Rozporządzenia określa wynagrodzenie pełnomocnika w niniejszej sprawie w wysokości 3.600,00 złotych. Dodatkowo stronie przysługuje zwrot opłaty skarbowej uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. Łącznie należne stornie wygrywającej koszty procesu wynoszą 3.617,00 złotych.

Ponadto w postępowaniu sądowym niezbędna okazała się pomoc tłumaczy języka angielskiego i niderlandzkiego. Wynagrodzenie dla tłumacza język angielskiego określone zostało w wysokości 266,10 złotych. W kwocie 200 złotych wydatek ten został pokryty z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową a pozostałej części wypłacony ze skarbu państwa. Wynagrodzenie dla tłumacza języka niderlandzkiego określone zostało w wysokości 74,31 złotych i wypłacone zostało ze skarbu państwa. Ponieważ to strona powodowa, jako strona przegrywająca proces odpowiedzialna jest za zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron